

V I Lenin

Bondedeputerades kongress

I Tauriska palatset pågår sedan den 13 april en kongress av representanter för bondeorganisationer och bondedeputerades sovjet, vilka kommit samman för att utarbeta riktlinjer för inkallande av bondedeputerades allryska kongress och för att rådslå om hur lokala sovjet av samma slag skall bildas.

Enligt Delo Naroda deltar representanter för över 20 guvernement i kongressen.

Resolutioner har antagits om nödvändigheten av att snarast organisera "bönderna" nerifrån "och upp". "Bondedeputerades sovjet verksamma i olika områden" har förklarats vara "den bästa organisationsformen för bönderna".

Bychovskij, medlem av provisoriska byrån för inkallandet av den pågående kongressen, har påpekat att beslut om att organisera bönderna genom att bilda bondedeputerades allryska sovjet togs av kooperativa kongressen i Moskva, som representerade 12 miljoner organiserade medlemmar eller 50 miljoner av befolkningen.

Detta är en sak av ofantlig vikt, som måste få allt stöd. Om den förverkligas utan uppskov, om bönderna trots Sjingarjovs protest, enligt majoritetsbeslut och inte genom en "frivillig överenskommelse" med godsägarna som Sjingarjov vill, omedelbart tar all jord i besittning, så kommer inte bara soldaterna, vilka får mer bröd och kött, utan också frihetens sak att vinna på detta.

Ty organisation av bönderna själva, obetingat utförd underifrån, obetingat utförd utan ämbetsmän, utan "kontroll och övervakning" från godsägarnas och deras lakejers sida, är den säkraste och enda garantin för att revolutionen och friheten skall nå framgång, för att Rysslands frigörelse från godsägarnas ok och slaveri skall bli framgångsrik.

Utän tvivel kommer alla medlemmar i vårt parti, alla medvetna arbetare att med all kraft stödja organiserandet av bon-deputerades sovjet, att vinnlägga sig om att de blir fler och starkare och att för sin del sätta in alla sina ansträngningar på att inom dessa sovjet arbeta enligt en konsekvent och strikt proletär klasslinje.

För att kunna utföra detta arbete måste de proletära elementen (lantarbetare, daglönare osv) slutas samman separat inom de allmänna bondesovjeterna eller (ibland och) separata sovjet av lantarbetardeputerade organiseras.

Med detta syftar vi inte till att splittra krafterna; för att stärka och bredda rörelsen måste i stället det enligt godsägarnas och kapitalisternas terminologi "lägsta" skiktet eller rättare sagt klassen höjas.

För att föra rörelsen framåt krävs att den befrias från bourgeoisins inflytande, krävs att man söker rena den från småbourgeoisins oundvikliga svagheter, vacklanden och misstag.

Detta arbete måste utföras genom kamratligt övertygande, utan att gå händelserna i förväg, utan att skynda sig att organisatoriskt "förankra" det som representanterna för proletärerna och halvproletärerna på landsbygden *själva* ännu inte tillräckligt insett, tänkt igenom, förstått och känslomässigt upplevt. Men detta arbete måste utföras, det måste påbörjas omedelbart och överallt.

De praktiska krav och paroller eller rättare sagt förslag som måste ställas för att vinna böndernas *uppmärksamhet* bör grundas på livets egna aktuella och brännande frågor.

Den första frågan är jordfrågan. Landsbygdens proletärer kommer att vara anhängare av att all jord utan undantag fullständigt och omedelbart övergår till hela folket och för att de lokala

kommittéernas omedelbart övertar dispositionen över jorden. Men jord går inte att äta. Många miljoner gårdar utan häst, utan redskap, utan utsäde vinner ingenting på att jorden övergår till "folket".

Frågan om att de stora egendomarna, om minsta möjlighet härtill föreligger, skall fortsätta att drivas som storföretag under ledning av agronomer och lantarbetardeputerades sovjeter, att de skall vara utrustade med de bästa maskinerna och det bästa utsädet och att de skall använda jordbruksteknikens bästa metoder måste omedelbart tas upp till diskussion och praktiska åtgärder vidtas för detta.

Vi kan inte dölja för bönderna och ännu mindre för proletärerna och halvproletärerna på landsbygden, att smådrift med bevarad avsaluekonomi och kapitalism är *ur stånd* att befria mänskligheten från massfattigdom, att man måste *tänka på* att gå över till stordrift för samhällets räkning och *gripa sig an därmed genast* genom att lära massorna praktiskt ändamålsenliga åtgärder för en sådan övergång och i sin tur *lära sig* sådana åtgärder *av massorna*.

En annan mycket viktig och aktuell fråga är frågan om stats-uppbyggandet och statsförvaltningen. Det räcker inte med att propagera demokrati, det räcker inte med att proklamera och besluta den, det räcker inte med att anförtro dess förverkligande åt folkets "representanter" i representativa institutioner. Demokratin måste byggas genast, underifrån, genom massornas eget initiativ, genom deras effektiva medverkan i *hela* det statliga livet, utan "övervakning" uppifrån, utan ämbetsmän.

Polisens, ämbetsmannakårens och den stående arméns ersättande med en allmän beväpning av hela folket, med en allmän, hela folket omfattande milis, i vilken kvinnorna absolut deltar, är det praktiska arbete, som man kan och måste gripa sig an med omedelbart. Ju mer initiativ, variation, djärvhet och skaparkraft som ådagaläggs härvidlag av massorna, desto bättre är det. Inte bara proletärerna och halvproletärerna, landsbygden, utan nio tiondelar av alla bönder kommer säkerligen att följa oss, om vi förmår att klart, enkelt och begripligt, med levande exempel och lärdomar ur det levande livet klargöra vårt förslag:

att inte tillåta att polisen återupprättas;

att inte tillåta att allmakten återupprättas för ämbetsmännen, som faktiskt är oavsättliga och som tillhör godsägar- eller kapitalistklassen;

att inte tillåta att en från folket skild stående armé återupprättas, ty en sådan armé är den säkraste garantin för allehanda försök att avskaffa friheten och återgå till monarkin;

att lära folket, ända ned till dess understa skikt, statsförvaltningens konst inte bara i teorin utan också i praktiken genom att omedelbart och överallt tillämpa massornas erfarenheter.

Demokrati underifrån, demokrati utan ämbetsmän, utan polis, utan en stående här. Införande av samhällelig tjänst för en allmänt beväpnat, av hela folket sammansatt milis är en garanti för en frihet, som ingen tsar, inga skroderande generaler, inga kapitalister kommer att kunna avskaffa.

Pravda nr 34, den 16 april 1917

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 31, s 270-273